

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

Preus de subscripció
 Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
 Fora, 1'50 . . .
 Extranger, 2'25 . . .
 Número corrent, 10 cèntims : Atràcat, 20 cèntims

Direcció i propietat:
IMPREMTA RAMON
 — TELEFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA
 No s'admeten escrits sense firma
 NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

LA SENYORA

D.ª Dolors Vidal i Totusaus
VDA. DE ROBERT

Morí a Albinyana el día 28 de Juny passat

A LA EDAT DE 70 ANYS

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS I LA BENEDICCIÓ APOSTÓLICA
 (E. P. D.)

El seu fill Josep Robert, filla política Mercé Solà, nets, netes, germana (Sor Caridad) rel·ligiosa concepcionista, cunyada i família tota al innovar a llurs amistats, relacions i coneixenses tan dolorosa pèrdua, els preguen una pietosa recordança en sufragi de l'ànima de la finada, per quin favor en quedaran agraïts.

Albinyana, Juliol de 1910.

Un esperit àgil en coses públiques, l'eminent economista Manuel Reventós, ha publicat al portaveu de la cultura catalana «La Revista» de Barcelona, un article de forta actualitat política, en el qual s'hi reflecteix la fina experiència i la ponderada intel·ligència, d'un escriptor familiar en els plets de casa nostra.

De la tàctica del catalanisme

Hi ha en l'estructura i en l'actuació del catalanisme un mal que més d'una vegada hem sentit, i que ara se'n ha revelat clarament en els fets deplorable amb que s'han enterbolit les festes de Barcelona a honor de l'il·lustre mariscal rossellonès. Intentaré parlar-ne amb tota objectivitat i en un to més aviat de constatació que no de crítica.

El cas és el següent. La tasca del catalanisme és hi ha estat una tasca doble. D'una banda li correspon la labor interna de desvetllar primer, d'exemplar i enfortir a l'hora actual, la consciència de la nacionalitat. És inútil enganyar-se ni fer equilibris: aquesta tasca ha de topa amb l'hostilitat de lo constituït. Però malgrat això no podem abandonar-la; ella és l'essència del nacionalisme, i ses llargues perspectives imposen una línia constant, una continuïtat a través dels canvis d'

homes, de la diversitat de temperaments, de la successió de generacions. El seu fons ha d'ésser la intransigència, i el seu resultat fer la història, no perdent mai les condicions d'amplitud, el sentit d'eternitat que han d'ésser característics de lo nacional. Els mestres no són els polítics afortunats o àdhuc genials, sinó els pensadors i els historiadors, els Fichte o els Ghiberti.

D'altre cantó, menys important segurament però igualment necessària és la feina política, ço que imposen la realitat i els interessos constituïts i que consisteix en la resolució de les qüestions quotidianes en el tracte, per raó dels afers corrents, amb els poders efectius. En aquesta tasca les característiques són justament les oposades: tota continuïtat de conducta es perillosa. Tota intransigència fatal. Segons com ve la pilota, hom escol·loca per a retornar-la. La derrota pot acceptar-se amb conformitat, *gentlemanlike*, perquè no s'acaba mai el joc i cap episodi és definitiu. Petites millores a obtenir cada dia imposaran per ventura transaccions o concessions, o, al contrari, caldrà en certs moments mostrar energia o audàcia. Els models a imitar són els afortunats, els polítics del resultat, un Cavour o, si volem, més aprop nostre, un Venizelos. Millor encara seria esmentar els *condottieri*, els homes de

la pura voluntat: entre nosaltres, el cas d'En Prim. Sap el polític que la seva obra és efímera, però frueix en canvi la voluptat no igualada de l'exercici del poder, i és just deixar-li iniciativa en ço que és de sa incumbència, bo subjectant-lo a les directives essencials que li donen els altres homes humils i obscurs, els idealistes anònims, que assenyalen la trajectòria eterna de la nacionalitat.

La tragèdia del catalanisme és que uns mateixos homes, una única entitat política, fa les dues tasques: la de nacionalisme i la de política. Les conseqüències tothom les coneix bé prou. No ens caldrà ni esmentar-les.

En primer lloc l'opinió i la premsa madrilenya fa retrar a l'entitat representativa del catalanisme i als homes de dita entitat de tenir dues polítiques i dos llenguatges. És just, i, ademés, és indiferent: poden escoltar el que vulguin, ja que tots dos, com he dit, són necessaris i responen a una realitat. El que no pot ésser indiferent és la reacció que en la voluntat col·lectiva de les gents catalanes suscita aquesta duplictat. Les alternatives d'entusiasme i aplacament que se li demanen; la proclamació successiva d'ésser bo i útil l'ús o el refús del poder, la col·laboració i l'oposició al Govern no poden engendrar altre cosa que es-

cepticisme o abúlia. Pren aquesta una forma singularment curiosa, i és la creença en la traïdoria dels dirigents, que és herència legítima del capdillatge estil Prim de tota la tradició política espanyola. Ningú ignora com el partit republicà ha nodrit i creat una sèrie de prestigis personals que han passat, per mercé del temps, que duu l'enfroniment, i de la necessitat de tot polític d'arribar al govern, a servei de la monarquia. Si un home que tingué entre nosaltres un prestigi no igualat i acregut ara per la distància i per la mort, En Prat de la Riba, pogué realitzar la doble tasca de donar un contingut ideològic al nacionalisme i crear un orgue polític de govern català, no fou sense afrontar el greu perill de veure's inutilitzat ara per uns, ara per altres. Recordem com fou acollida la concessió, d'una condecoració, i els mots de defensa que hagué d'escriure aquell altre mort enyoradíssim D. Joan Maragall. I les relacions es compliquen a l'hora en que l'home del màxim prestigi, que en resolvia l'antinòmia, ha desaparegut.

La solució natural, biològica, ja que el mot es de moda, és la formació de dos agrupaments, la divisió de tasques entre dos partits polítics. És l'exemple que trobem arreu, en els roigs i els blancs del nacionalistes polonès, en els

nacionalistes del «Home» rule i en els intransigents dels Sinn-fein d'Irlanda. De fet, la gent no s'equivoca pas. No són els mateixos homes, o al menys no són exactament els mateixos, els que aplaudien En Cambó, i els qui aclamaven En Bofill, quan predicaven l'Espanya enfora o la Catalunya endins. Si fèiem opinar al nostre públic, assenyalaria sense error els polítics de talla diversa que, iguals en eatalanitat essencial i irreductible, són més aptes, per raons de personal temperament, per a una o altra tasca.

Desitgem, doncs, que aparegui d'un cop a la llum aquest nou instrument de la causa catalana, aquest partit intransigent, armadura i sosteniment de la política nacionalista, i que no haurà de sofrir adaptacions ni rebrechs. Que'l un partit inspire, que l'altre dirigeixi, ara col·laborant, ara oposant-se a la política d'Espanya; que, arribat el cas, lluitin clarament i ardida els homes d'un i altre. No caldria entre ells més valor entès del que realment existeix entre tots els catalans quan s'arriba a un punt viu i essencial, com és el de l'idioma o altra semblant inalienable característica de la nació! Tot, àdhuc la lluita entre les dues fraccions catalanistes, seria major garantia de triomf final de la causa comuna.

M. REVENTÓS

De matinada...

«La comedia que hemos tenido el honor de representar», i quin gros èxit se deu exclusivament al actor encarregat del principal paper, serà repetida per allà al Octubre (si la corda no's trenca), doncs l'empresa creu treure'n majors beneficis en successives representacions.

(Cap. I-ver. XIII-de «La Política».)

—Què feu per aquí baix?—

—Bon dia, senyor amo; qui havia de pensar amb vostè, després de tant temps de no veure'l, i are que les cullites no's presenten gaire bones!—

—Per aixó mateix; «allà dalt» me deien que aixó se'n anava a can Pistras si no hi posavem mà, i he determinat venir a veure'ho.

Per cert, hi quedat encantat. Jo crec que'ls meus administradors me enganyaven quan deien que aquí tot anava de malborrós. Ja voldria jo, que a tot-arreu, les meves finques estiguessin tan bé com ho estan aquí.

—Aquest és el pitjor mal. Aquí sabem que, treballant, hi beneficia vostè; però que també hi beneficiem nosaltres. Es dels seus administradors que no estem satisfets. No hi ha motiu per a que'ns entrabanquin la nostra actuació, quan es d'aquí que vostè en treu un major rendiment. Però ells volen sumissió per a fer de les seves, i nosaltres no hi podem estar conformes.

Volém llibertat d'acció per a engrandir el patrimoni de tots plegats, veliaquí.

—I be; be deurà quedar-se a menjar amb nosaltres?

—Tenia encarregat a la fonda...

—Cá, cá; miri: esmorçarem aquí, a l'era, junt amb els treballadors; un àpet democràtic; després vostè els convida a fumar... i tots contents. Ja n'hi ha algun que voldria treballar per compte propi, però els mes son raonats i comprenen que no es convenient a ningú una separació d'interessos. Al menys per are.

Està bé; però el dinar...

—Deixi-ho correr. Ja hi fet matar una dotzena de caps d'aviram; ting convidats als primers contribuents, i tots junts, a casa, farém una polostrada que'ls àngels hi cantaran.

—Peró...

—No's preocupi. Aquí, quan fem les coses, sabem fer-les bé. Si fins el Casino del senyors te organitzat un sarau, en honor seu, al menjador gran de la fonda, per aquesta nit.

—Que tal, nostr' amo? Li prova la seva estada entre nosaltres?

—Ja ho crec, home, ja ho crec. Mireu: per la Festa Major no deixeu pas buit el

corral, que per allà al Octubre baixaré amb la dona. Vui que os conegui, i sàpiga com sabeu fer les coses en aquesta terra.

—Ben fet; i el dia que'ns poguém entendre directament, sense aquests administradors que sols van al profit enturpint la producció, allavors vostè sabrà lo que és l'alegria del treballar lliurement.

—Ja ho estudiaré, i veurem lo que cal esmenar.

I are, a deu; ting tart i comencen a caure gotes, Me'n valg altament regonegut del vostre comportament.

—A reveure, senyor amo.

—Bo; ¿què fa aquell bon home allà baix, vora els estanys secs? ¿No abraça al cabo de la guardia civil? Veiam si resultarà que de qui està «altament regonegut» és dels guardians que te aquí!

Si volia despedir-se efussivament de l'autoritat, calia que abraçés al noi de can Puig, que es una mena de batlle d'aquestes terres, per voluntat del poble.

Ai, ai, ai! Me sembla que necessitarem molts pollastres, i que tot continuarà com fins are!

Continúa l'incomprensió que va tirar-lo'shi en cara en Francisquet, el nostre xicot gran, allavors que vareig enviar-lo per mirar de fer un arreglo.

¿Què s'hi ha de fer!

ESPECTACLES

Al igual que al cine Circo are fa unes setmanes, al Tivoli han trencat la monotonia que representa el cine i la cançoneta.

Ja està be que vagin desfiliant pels nostres escenaris—malaguanyats—tot aqueix exèrcit de xicotes que, amb mes bona intenció que condicions, se dediquen al bell art, en busca d'un guany major del que defensarien treballant d'ofici o anant a servir; però se'n abusa tant, se'n veuen tantes, que si per casualitat n'hi ha alguna digna mereixedora d'un comentari, troba ja al cronista (i al públic també) en aquell estat de laxitud enervant que li veda fer-hi unes anotacions. Així han passat pel Circo dugues artistes ja conegudes, i aplaudides altres vegades: la Desmet i la Parreño que son de les que saben lo que fan.

Are al Tivoli hi ha hagut raderament una atracció que ha posat una vibració emotiva en el públic, cansat de cançonetistes incoloros: la *troupe Cronay's*, composta de sis persones, que entretenen, durant llarga estona, agradosament, amb els seus treballs malabars d'una originalitat i destresa, que realment no's concebeixen. Els jocs que un d'ells fa amb uns cercols fan pensar si aquests «estaran ensenyats».

Altres es un ciclista portentós que amb la màquina hi juga com vol, i de passada, es un «graciós» de primera força, que amb les seves imitacions entre't i fa riure fins als mes refractaris a la rialla.

Per fi, dos xinos—o lo que siguin—fan treballs molt arriscats i curiosos que posen al públic en una grossa tensió nerviosa mentres els executen.

Estem ja bastant desenganyats de vant els efectismes fraudulents: desde l'home de la força qui aixeca grossos pesos... de cartró, fins als ilusionistes que'ns enganyen amb combinacions de llum i de destresa; mes en aquests artistes no hi sabem veure la «trampa»; l'«escala de la mort» potser no sigui tan arriscada com sembla, em prò es d'un efecte sensacional i emocionant, en la que no hi caben trucs mentiders i falsos.

En pel·lícules, al Circo están entregats a les emocions fortes; acabada una d'episodis que semblava no hi havia més enllà en matèria de escenes espatarrants, han començat una altra que a judicar pels primers

episodis, serà encare «pitjor», amb gran satisfacció dels sanis ignocents que per aixó hi van.

Nosaltres entenem que aquest genre, que exploten les cases americanes, no donarà cap fulla de llorer a la producció transatlántica.

REFRAN.

DEPORTIVES

FÚTBOL

Al camp del Fútbol Club, de Vilfranca, el diumenge passat jugaren un partit amistós els equips primer (reserva) de dit Club i el del Centre d'Esports de nostra vila.

Presenciaren aquest encontre a mes de l'afició vilafranquina molts amics esportmens que volgueren acompanyar a nostres equipiers en sa visita a la població veïna.

Després d'una hora i mitja de partit vené el Fútbol Club Vilafranca per 5 gols. El F. C. Vendrell, en canvi, no sapigué aprofitar més d'una ocasió que se li presentà per a marcar gol.

Cal remarcar que dels cinc gols que entrà el Vilafranca el tercer i quart foren fets de penalt.

El bandol vencedor estava així integrat: Felix, Carreras, Martí, Ferret, Vives, Giralt, Totusaus, Florit, Escala, Raspall i Marimón.

El carrec de refre fou confiat al conegut futbolista l'Atmetlla.

ATLETISME

El Club d'Esports està gestionant prop de la Federació Atlètica Catalana l'apoi i orientació indispensables per al major èxit en quan a la celebració del gran concurs d'atletisme que's té en projecte celebrar dintre breus dies en aquesta vila.

Sens diu que hi ha senyalats alguns noms de les persones que hauran de cuidar de la organització de tan important concurs.

P. M.

Carta oberta

Sr. Director de EL BAIX PENADÉS

Els patrons paletes d'aquesta vila davant l'estat estacionari en que's troba la vaga declarada pels oficials del ram, i a fi d'il·lustrar a la opinió pública, amb tots els dats i detalls necessaris, referents an aquest conflicte, ens creiem obligats a donar al assumpte tota la publicitat possible, a quin fi passem a exposar quants antecedents tenim a mà.

El diumenge dia 20 del passat mes de Juny, ens fou entregada a cada hū dels patrons la següent comunicació, autoritzada amb el segell de la societat de paletes:

«Vendrell 20 de Junio de 1920.—Señor Don...—Muy Sr. nuestro: La sección de oficiales albañiles de esta localidad en reunión celebrada el día 18 del corriente después de varias manifestaciones acordó las siguientes bases para su aprobación, a saber:—1.ª El jornal diario que debe disfrutar todo individuo en la localidad será de ONCE PESETAS y a un kilómetro fuera de esta DOCE CINCUENTA PESETAS.—2.ª Que en caso de accidente del trabajo percibir el jornal íntegro que se disfrutará en la población.—Esperamos contestación hasta el viernes 25 del que cursa.—El Comité.»

A quina comunicació contestàrem amb la següent:

«A la Sociedad de Oficiales Albañiles de esta localidad:—Muy Sres. nuestros: Enterados de vuestra carta fecha 20 del actual en la que nos comunicais las bases acordadas por esa sección. Cúmplenos manifestarles nuestro deseo de tener una entrevista a fin de hacer algunas observaciones acerca de las bases que nos proponen, para lo cual esperamos se servirán indicarnos día, hora y punto en que debamos comparecer.—Suyos afmos, Antonio Sabanés José Carreras, Antonio Ferré, Salvador Martí y Antonio Roca.—Vendrell, 25 Junio 1920.»

Després de lo qual, tingué lloc una entrevista de patrons i obrers, al local social del Centre Industrial, fent-se per la nostra part, les següents proposicions: 1.ª, pagar 10 pessetes per jornal ordinari, dintre de

la població; 2.ª, pagar 11 pessetes per jornal ordinari quan es treballi a un kilómetro de la població; 3.ª, nomenar una comissió de patrons i obrers per a que gestionessin prop de la companyia de segurs contra accidents del treball en la que tenim tots establert el segur, per a veure la manera i condicions com podria portar-se a terme el cambi de les nostres pòlices de segur en el sentit de que la companyia s'obligués a satisfer el jornal íntegro en cas d'accident.

Escollida que fou aquesta proposició no fou acceptada de moment i s'ens indicà que contestessim per escrit, les bases que'ns havien sigut presentades el dia 20. En vista de tal manifestació, els dirigirem la següent proposició per escrit:

«Vendrell 25 de Junio de 1920.—Al Comité de Oficiales Albañiles de esta localidad:—Estudiadas vuestras bases y en contestación a los representantes de este comité acordamos transigir exclusivamente los precios siguientes:—1.ª Dentro de la localidad se pagarán 10 pesetas por jornal ordinario.—2.ª Fuera del kilómetro se pagarán once pesetas por jornal ordinario.—3.ª Referente a los accidentes del trabajo contestamos que estamos sometidos bajo ley que nosotros no podemos exigir.—Los patronos.»

A quina proposició se'ns contestà el disabte 26 de Juny a la nit, amb la carta que passem a copiar:

«Vendrell 26 de Junio de 1920.—A los patronos del Ramo de Albañilería de Vendrell:—Muy Sres. nuestros: En reunión celebrada esta noche se ha acordado no transigir en nada sobre las bases presentadas por esta sección, de consiguiente si mañana a la hora de las 12 no tenemos dichas bases aprobadas el lunes próximo se irá al paro general a los cinco que formais el grupo patronal.—Lo que os manifestamos para vuestro gobierno.—El Comité.»

Com sia que no ens guia cap ànim de perjudicar, pel sol motiu de fer-ho, als obrers del nostre ram, seguint sols l'objecte que'ns proposem, il·lustrar a la opinió pública imparcial, sobre aquest afer, devem fer constar que nostra proposició fou feta en sentit de transigència tenint en compte els preus del jornal que fins aquell dia havien percebut els oficials paletes de les poblacions cap-de-partit com es la nostra, i encara de major importancia com son Vilafranca del Penadés, que cobren 12 pessetes; Reus, 10'50 pessetes; Tarragona, 10 pessetes; Valls, 10 pessetes; Igualada, 9 pessetes; Vilanova i Geltrú, 9 pessetes i Sitges, 9 pessetes.

Devant d'aquests dats preguntem si veritablement s'ens pot tatxar o no d'intransigència, com algú tracta de demostrar.

Vendrell, 1.ª Juliol 1920.—Antón Sabanés, Josep Carreras, Anton Ferré, Salvador Martí i Anton Roca.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sessió del primer de Juliol de 1920.

Comensa a les 9'45 de la nit

Presideix l'alcalde i assisteixen els regidors Sanabra, Guivernau, Fusté, Socias P., Socias N. i Mercadé.

Llegida l'acte de la anterior es aprovada.

Es llegeixen diferents comunicacions de veïns demanant permisos.

S'en llegeix una del gremi de flequers d'aquesta vila dient que'l pròxim dia 7 quedarán agotades les existències de farina i que si no en poden obtenir d'intervinguda haurán d'augmentar el preu del pà, i abans que fer aixó, posaven forns i concurs personal a disposició de l'Alcaldia. En Fusté diu que s'ha anat donant allargos a n'aquest afer a conseqüència de lo qual s'ha arribat a un carrer sense sortida, i que procedeix ara obrar amb energia. Contesta l'alcalde qu'havent anat en companyia del concejal sindic a Tarragona a firmar la contracta de l'enllumenat, el governador els havia donat molt bones impressions, tant, que cridarien als flaquers i amb tota seguretat que no haurien de sospendre de fer pà.

En Guivernau trasmet una petició que li feu la Reverenda Mare superiora de les Escolapias, consistent en que degut el nou espatatge, se'ls ha restringit tant l'aigua que els escaseja en gran manera, seguint així que a canvi d'un empru que tenien,

anteriorment els havien concedit una ploma o ploma i mitja d'aigua. D'això no hi ha document puix la promesa fou verbal. Intervenen en Socias P., Fusté, Socias N., Sanabra i alcalde i acordan que la comissió corresponent s'enteri i en justícia resolgui.

El mateix senyor Guivernau diu que convindria arreglar els sumiders de la Rambla, i denuncia que'l carrer de darrera la Biblioteca està convertit en un llac, demanant que s'arregli una cloaca que allí s'ha ensulcit.

En Socias N. diu que convindria, al menys davant de l'estació, un pasadís d'acera puig els dies de pluja es intransitable.

En Fusté diu que les actuals paseres que hi han colocades al Passeig de l'Estació estan tan mal inclinades que s'ha d'anar amb molt cuidado per no topar-hi els carruatges. També diu que l'acera d'on varren treure un pal al carrer dels Trulls i Rambla s'hauria d'arreglar puig es perillós per no estar clavades unes llosanes que arrancaren. L'alcalde manifesta que ja te ordres donades per a que ho arreglin.

En Fusté pregunta respecte a donar el nom den Prat de la Riba al carrer dels Trulls, quina opinió te l'Alcalde. Li contesta aquest que li sembla que no hi ha d'haver-hi inconvenient per part de ningú; pero que s'estudiarà tot seguit.

I no havent-hi res mes a tractar s'aixeca la sessió.

CRÓNICA VILATANA

El gremi de flequers ens fa a mans les següents quantitats:

«Els industrials flequers d'aquesta vila han presentat a l'Alcaldia un escrit manifestant que com se li ha notificat repetides vegades, es troben en el cas o de parar en la fabricació de pa o augmentar excessivament l'actual preu, donat l'elevat cost de les farines en el mercat lliure.

Que actualment s'està fabricant pa amb farina adquirida al mercat lliure a preu tan alt, que, de continuar en la producció es imminet la ruina de la indústria de panificació.

Que davant la curta existència de farina panificable amb que contem, i que calculen que quedarà agotada el vinent dimecres dia 7 dels corrents, declinen les responsabilitats i conseqüències que podria reportar un nou augment al actual preu (actualment es paga a 80 cèntims kilo) o al paro de la producció de tan indispensable aliment, posant a disposició de l'Alcaldia, els forns i ensers de sa propietat, aixís com també el seu personal concurs per a la fabricació del pa, mentre i tant no se'ls faciliti farina que permeti, sens augmentar el preu del pa, un marge de ganancia indispensable al sosteniment de la indústria flequera.»

Per fi la benefactora pluja s'ha decidit a caure damunt la terra sedenta i polsosa; aixís fou que durant la nit de revetlla de

Sant Pere, i també tot el matí del mateix dia, ruixims pausats i continus de deslligada aigua caigueren sobre aquesta comarca, salvant i assegurant per ara les collites de vi i d'oli que comensaven a estar compromeses per la forta sequia que ha fet perdre les llegums i ha deixat raquífics els cereals.

L'aigua caiguda arribà a passar dels 45 litres per metre quadrat, segons el buletí d'observacions meteorològiques que venim publicant en aquestes planes i que avui per un excés d'original no inserim.

El temps, aquest matí, continuava amenaçant pluja.

Dilluns a l'hora de costum foren obertes les obres en construcció a vila, mes no es presentà a cap d'elles ni un sol paleta ni manobra, quedant plantejat un conflicte social que amenaça en perllongar-se si no es procura transigir-lo.

Els obrers vaguistes en sa majoria han marxat a treballar fora vila.

Dilluns morí al veí poble d'Albinyana, la senyora mare de nostre bon amic, el conegut propietari d'aquell lloc, en Josep Robert, donya Dolors Vidal i Totusaus.

Rebi l'amic Robert, i tota sa familia nostre sentit condol per perdua tan irreparable.

La revetlla i festivitat de Sant Pere foren molt desanimades a causa del mal temps que regnà durant aquells dies.

Esceptuant la festa dels lirus, amb gralles cantant i coques, no hi hagué cap mes nota de divertiment.

Ens comunica la Societat Anònima «Bellamar», que el dia 11 del corrent mes, se inaugurarà oficialment els banys de mar en la hermosa platja de «Comarruga», i dintre de poc els de pla en l'esplèndid establiment que s'està acabant de edificar.

Dijous a la nit, al local del Tivoli, el lluitador del sindicalisme en Salvador Seguí, donà una conferencia desenrotllant els temes «El nou concepte de la civilització» i «La missió històrica del proletariat.»

L'espai local va omplir-se de gom a gom. El conferenciant amb gran facilitat de paraula anà desenrotllant el seu comés durant mes de cinc quarts d'hora, pronunciant un discurs potser massa ateneïsta pel auditori que l'escoltava.

Nosaltres el trobarem bè durant les dues terceres parts primares del parlament, havent-nos decaigut, potser per la impossibilitat de desmenusar els intrincats problemes del intercanvi i organització, en la darrera part de la conferencia.

Hem rebut un atent B. L. M. de la Junta de la Escola Dominical d'aquesta vila convidant-nos al acte dels exàmens i repartiment de premis que tindrà lloc demà a les sis de la tarda.

Agraim la deferencia i procurarem fer-hi acte de presència.

Diumenge a la tarda va celebrar-se al pati del col·legi de les RR. MM. Escolapias, la festa anual que aquella casa organitza cada any, com a fi de curs.

BANCA PALAU

Corresponsal del Banc d'Espanya
Telégrames: PALAU-BANQUER. TELÉFON 781

VENDRELL

Operacions a que's dedica:

Queda obert el pago de cupons:

Interior

Exterior

Amortitzable

Municipal Barcelona
i tots els de venciment 30
de Juny i 1.er de Juliol

als mateixos preus
de les Banques de Barcelona

El llarg programa fou desgranat amb molta cura per totes les alumnes del col·legi, no essent-nos factible fer una ressenya detallada de la festa per no caure en omissions involuntaries que sentiríem.

La varietat dels nombres feu amena la festa a la nombrosíssima concurrencia que omplienava l'espaiós pati-jardí, sobressortint d'entre tots els numeros el darrer, bonic quadre denominat «La Missa primera» representat per un grup d'unes vinticinco xamoses nenes arranjades amb el típic trajo català que cantaren i ballaren una bonica sardana.

Entre la concurrencia hi vegerem les mes distingides families vendrellenques i presidiren la festa les primeres autoritats.

Felicitem a mestres i alumnes per la bona execució del programa.

SECCIÓ OFICIAL

CAIXA DE CREDIT I ESTALVIS

Operacions verificades en aquesta Caixa durant la segona quinzena de Juny 1920:
146 impositons, important. 22.141'00 Pts.
26 reintegros, id. 3.699'42 »

REGISTRE CIVIL

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la present setmana:

Naixements: Un nen fill de Pau Tosch Nin i de Elvira Viñals Morgadas; una nena filla de Josep Poblet Guasch i de Remei Urpi Inglès.

Defuncions: Josepa Julivert Jordi, de 1 mes; Emilia Girona Galtés, de 58 anys.
Matrimonis: Cap.

IMP. RAMON : VENDRELL : TELÉFON 770

Per a despatx se necessita prop de l'estació un local o pis.
Dirigiuvos a ALSINA & PLANA.

FÀBRICA DE GASEOSES

ben acreditada i amb nombrosa clientela establerta en aquesta vila es traspasa per retirar-se del negoci.

E. JULIVERT - VENDRELL

Peluqueria Joan Sentís

MONTSERRAT, 1
Loccions de totes classes
Promptitut i especialitat amb el massatge Fricot
Es renta el cap amb CHAMPU i s'en ven.

VITICULTORS:

Ensejeu tots aquest any el

SOFRE MOLTUT 99% puresa garantida

ELABORAT EN LES

GRANS REFINERIES DE SOFRE establertes en

TARRAGONA

de

UNION SULPHUR C.º S. A. E.

Serà una positiva ventatja per a vosaltres fer un cuidados ensaig i la mellor prova per a formar-se idea del producte per les campanyes successives.

PREUS I INFORMES:

Rambla de Sant Joan, 40. - Teléfon 485.

FABRICA: Teléfon número 500

Apartat Correus, 10. - Direcció telegráfica i telefónica: SULPHUR

AL VENDRELL:

ALSINA & PLANA

Dr. Robert, 28

Teléfon 815

La salud del ganado y la riqueza del colono se obtienen con el uso del
SUPER ALIMENT

CRAYS'S

Alimentar el ganado con el SUPER ALIMENT CRAYS'S, equivale a: Engordar y aumentar de peso los CERDOS. Desarrollar y dar fuerza a los CABALLOS. Obtener mas huevos de las GALLINAS. Más leche de las CABRAS, VACAS y OVEJAS. y evitar toda enfermedad en el GANADO.

Los efectos del SUPER - ALIMENT CRAYS'S se notan considerablemente a los treinta días de su empleo.

Pedir prospectos explicativos a los REPRESENTANTES-DEPOSITARIOS exclusivos: GALCERAN Y BONET: Gerona, 122: Barcelona: Tel. 576: Teleg. "Gallor"

SAQUITOS de 5 kilos, como ensayo, se remiten contra envío de 10 pesetas por GIRO POSTAL

Representante en esta comarca: SALVADOR JORNET VENDRELL

Grans Magatzems

de roba i altres articles

CASA MUMBRU

NOVETATS - SASTRERIA

TEMPORADA D'ISTIU

Magnífiques colleccions amb les

Ultimes creacions de la Moda

EXTENSA SEDERIA

COMPLERTA LLANERIA

FANTASIES DE COTÓ

Totes les seccions de la Casa plenes de novetats

Vegin-se les exposicions, IMPORTANTS,
noves cada setmana

VENDRELL

PREU FIXE

TELEFON 763

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

Anton Borrell Nin

— VENDRELL —

Francisco Casellas Casellas

— LAS PESSAS —

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

DISPONIBLE

Per a Bigues, Jassenes i Cairats

de totes mides, llargades i gruixos en fustes escollides del Pirineu i del país

Taulons en tots els gruixos i llargades

de Flandes, Iberic i Pirineu per a construccions i trespols de luxe, dirigir-se a la casa

Josep Gálvez — **VENDRELL**

FONDA DEL COMERS

EXPLÈNDIDES HABITACIONS AMB CONFORT MODERN

QUARTO DE BANY

Salvador Bundó (a) Tuis

Servel i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca
TARTANA A CALAFELL: A les set del matí de tots els dies en combinació pels trens lleugers que surten respectivament de Sant Vicens a les 7'55 per arribar a Barcelona a les 9 i de Barcelona, a les 5'45 per arribar a Calafell a les 7'30.

Passeig de Castellar, 12 **VENDRELL** Telèfon núm. 764

VITICULTORS:

Novament s'expedeixen **"Sofres Shloesing"**
els acreditats
(soupleur, minor, major, soupremier)

PRODUITS PER LES IMPORTANTS FÁBRQUES

Usines Shloesing & C.º, de Marsella

quins resultats per a combatre l'oidium, el mildiu de les fulles i del raïm «blackrot», malalties de les patateres, tomaqueres, melonars i cucs dels arbres fruiters, son ben coneguts i apreciats per tots els agricultors.

AGENT GENERAL PER A ESPANYA:

J. DORGEBRAY, Princesa, 14. — BARCELONA

Sub-agent exclusiu per a la provincia de Tarragona:

— **JOSEP VILANOVA** —

Montserrat, 11 i 13

VENDRELL

— **CIMENTS** —
RÀPID - LENT - CALÇ HIDRÀULICA - GUIX
QUALITATS INMILLORABLES PREUS REDUITS

— **ASLAND** —

Representant exclusiu per Tarragona-Vendrell

EVARISTO JULIVERT

FABRICA DE MOSAIC HIDRAULIC

Dr. Robert, 12—Nort, 5

Telèfon 811

— **Anís del Taup** —

El millor dels anissats

PREMIAT AMB MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ
DE SARAGOSA EN 1908

GRAN DIPLOMA, MEDALLA D'OR I CREU DE MÉRIT
EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE MILÁN, 1919

Representant pel Vendrell i Comarca:

Anton Montserrat (fill) - Sport - Bar

TELÉFON 812

Garaix Sans & Bardalet

TALLER DE REPARACIONS DE
CAMIONS, AUTOS I MOTOS

Aquesta casa respon de tota classe de reparacions per més difícils que siguin,
comptant amb l'últim adelant de maquinaria

Stock de Pesses de recambi-Olis-Valvolines
Bencina a preus módics : :

TALLER: Carretera Igualada, número 19

SUCURSAL (exposició): Carrer Prat de la Riba, número 51

TELÉFON 1028

VILAFRANCA DEL PENADÉS